

ning, som firkløverregeringen måtte indlede efter at have overtaget fallitboet efter Anker Jørgensen i 1982. Det er rigtigt, at skattetrykket steg fra ca. 44 pct. i 1982 til 50,7 i 1988, inden det blev sænket til 47 pct. i 1992, men det skal altså sammenholdes med, at den offentlige sektor i 1982 kørte med et underskud på ca. 9 pct. af bruttonationalproduktet, og det svarer altså til 100 mia. kr.

Så havde vi også en diskussion om pinsepakken, om, hvor der skulle skæres 16 mia. kr. i den offentlige sektor. Der kan jeg kun henholde mig til, at i regeringsgrundlaget Ny kurs fra 1993 var det regeringens plan, at det offentlige forbrug frem til år 2000 reelt skulle øges med 1 pct. årlig, og det svarer så til en stigning på ca. 20 mia. kr. De seneste tal viser imidlertid, at den faktiske realvækst af det offentlige forbrug fra 1993 til 2000 har været 2,5 pct., hvilket svarer til en samlet stigning på godt 40 mia. Der må jeg så sige, at der var så et sted at hente pengene, hvis man kunne have holdt sig til den stigning, som man egentlig selv ønskede.

Så vil jeg gerne komme med en stemmeforklaring til forslaget til vedtagelse. Jeg vil gerne understrege, at Det Konservative Folkeparti intet har imod det fremsatte forslag fra Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre. Vi er et EU-venligt parti, der slås for et ja 7 dage om ugen, men det er jo en afværgedagsorden til forslaget fra Det Konservative Folkeparti og Kristeligt Folkeparti.

Når vi er medforslagsstillere til det her forslag, så er det, fordi vi ønsker det sat til afstemning, og fordi vi ønsker, at det skal blive vedtaget. Vi mener i bund og grund, at sanktionerne mod Østrig er en trussel mod de demokratiske spilleregler, vi har landene imellem i Europa. Nu kommer forslaget ikke til afstemning, og vi vil stemme gult til det forslag, der foreligger fra Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, for at markere, at vi har ønsket vores eget forslag til afstemning. Nogle gange er holdninger vigtigere end taktik, og vi har ingen intentioner om at behandle regeringen som en truet dyreart, blot fordi vi skal stemme om euroen til september.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Den konservative ordfører har tilsyneladende også ønsket en anden runde for endnu en gang at fremlægge de samme synspunkter, og det går jeg ud fra er, fordi man i den mellemliggende

tid er kommet frem til nogle nye områder, hvor man gerne vil spare for at få de her ting til at hænge sammen. Derfor vil jeg gerne give hr. Bendt Bendtsen endnu en mulighed for at fortælle, hvordan det her hænger sammen, for vi er jo enige om – jeg har i hvert fald påvist det adskillige gange – at de udgifter, De Konservative ønsker at påføre bl.a. sundhedsvæsenet, slet ikke hænger sammen med de skattelettelser, det vil give, og slet ikke hænger sammen med det, det vil, med at skære på dagpenge, ulandshjælp osv. Det hænger bare slet ikke sammen, der er et gigantisk hul i kassen. Kan vi få nogle flere gode eksempler, nu hr. Bendt Bendtsen har fået nogle ekstra timer til at tænke over det?

(Kort bemærkning).

Ulla Tørnæs (V):

Vi har været vidt omkring i dag, jeg skal bare for en ordens skyld bede den konservative ordfører bekræfte, at Venstre er nøjagtig lige så optaget af at få sanktionerne mod Østrig fjernet, som Det Konservative Folkeparti er.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Jeg kan sige kort til Venstre, at det er lidt svært for mig at bekræfte, at Venstre er lige så interesseret, det må Venstre jo selv forholde sig til.

Til fru Pernille Blach Hansen: Det er dog utroligt. Vi har fremlagt et finanslovsforslag 2000, hvor vi krone for krone har redegjort for besparelserne. Hertil kommer jo, at vi har sagt, at vi ønsker at bruge udlicitering mere, vi har sagt, vi ønsker at få det offentlige forbrug under kontrol, og tidligere i dag bad jeg den socialdemokratiske ordfører om at kommentere det forhold, at sundhedsudgifterne under denne regering er kommet til at udgøre en stadig faldende andel.

Der gav fru Pernille Blach Hansen det klare svar, at BNP stiger af så mange forskellige årsager, og at sundhedsudgifterne jo ikke bare skal stige, fordi BNP stiger. Det undrer jeg mig lidt over, men lad det nu ligge.

Jeg kunne så godt tænke mig at spørge fru Pernille Blach Hansen, om det så betyder, at regeringen er parat til en nedsættelse af ulandshjælpen, for her er sagen jo, at regeringen hidtil stejlt har stået fast på, at hver gang BNP stiger så meget som 1 kr., skal der anvendes præcis 1